

סיכום לפרק "אלמנה ניזונת"

טעו בששית ("שתות") המחיר, ואם עשו הכרזה ("איגרת בקורת") מכרם קיים בכל מקרה. בכלל אמרו כי השליח המשנה מדעת בעל הבית מה שעשה בטל, אלא שיש מקרים בהם אפשר לראותו רק כמוסיף דברים ולא כמבטלם לגמרי. לגבי נשים שיש פגם בנישואיהן אמרו כי השניה (שהיא ערוה מדברי סופרים) והאיילונית שלא ידע בה, והממאנת אין להן לא עיקר כתובה ולא תנאי כתובה. אבל האסורות מדברי תורה (במקרה שיש תוקף לנישואיהן) יש להן כתובה. ואילו היוצאת מבעלה משום עבירה אין לה כתובה לא עיקר ולא תוספת.

מזונות האלמנה נגבים מנכסי הבעל, אלא שהאלמנה מוכרת מנכסי הבעל בכל פעם כדי מזונות לשנה, ומקבלת מן הקונה תשלום בכל שלשים יום. לא תבעה האלמנה מזונות במשך זמן ממושך (שנתיים או שלש) איכדה בכך את זכותה למזונות הללו, אף שזכאית למזונות מאותה שעה ואילך. האלמנה מוכרת לכתובתה בין בבת אחת ובין בשיעורים, ואינה חייבת למכור דווקא בבית דין מוסמך אלא די שתעשה זאת בפני שלשה בני אדם הבקיאים בהערכת מחירים. מכרה האלמנה את הנכסים בפחות מערכם – מכרה בטל. והוא הדין לשליח. אבל בית דין – מכרם בטל רק אם